

Cauza T-289/01

Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH împotriva Comisiei Comunităților Europene

„Concurență — Înțelegeri — Sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor comercializate în Germania și purtând logoul Der Grüne Punkt — Decizie de exceptare — Obligații impuse de Comisie pentru a garanta concurența — Exclusivitate acordată de operatorul sistemului întreprinderilor de colectare utilizate — Restrângere a concurenței — Necesitatea de a garanta accesul concurenților la instalațiile de colectare utilizate de operatorul sistemului — Angajamente asumate de operatorul sistemului”

Hotărârea Tribunalului (Camera întâi) din 24 mai 2007 II - 1694

Sumarul hotărârii

1. *Concurență — Înțelegeri — Interzicere — Exonerare — Angajament propus în cadrul procedurii administrative (art. 81 CE)*

2. *Concurență — Înțelegeri — Interzicere — Exonerare — Condiții*
3. *Concurență — Înțelegeri — Interzicere — Exonerare — Condiții*
[art. 81 alin. (1) și (3) CE; Regulamentul nr. 17 al Consiliului, art. 8 alin. (1)]
4. *Concurență — Norme comunitare — Aplicare de către instanțele naționale*
[art. 81 alin. (1) CE]
5. *Concurență — Întreprinderi care au sarcina de a gestiona servicii de interes economic general*
[art. 86 alin. (2) CE]

1. Un angajament prezentat de către o întreprindere în cadrul procedurii administrative pentru a răspunde preocupărilor expuse de Comisie în acest cadru are ca efect precizarea conținutului acordurilor notificate, pentru obținerea unei atestări negative sau a unei excepții în temeiul articolului 81 CE, indicând Comisiei în ce mod înțelege această întreprindere să se comporte în viitor. Prin urmare, Comisia a adoptat în mod întemeiat decizia sa, luând în considerare acest angajament, și nu îi revine Tribunalului sarcina de a examina legalitatea acestei decizii din perspectiva unui element la care întreprinderea renunțase în cadrul procedurii administrative.

o strangulare pentru concurenții acesteia, Comisia poate impune întreprinderii respective, în calitate de obligație ce condiționează acordarea unei atestări negative sau a unei excepții în temeiul articolului 81 CE, utilizarea în comun, între aceasta și concurenții săi, a instalațiilor respective, având în vedere că în caz contrar aceștia din urmă ar fi lipsiți de orice posibilitate reală de a intra și de a se menține pe piața în cauză.

(a se vedea punctele 107, 112 și 113)

(a se vedea punctele 87-89)

2. Într-un caz în care anumite instalații, aflate în proprietatea partenerilor contractuali ai unei întreprinderi care reprezintă partea esențială a cererii, constituie
3. Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 17 prevede că deciziile de exceptare pot fi însoțite de condiții și de obligații, fără a preciza în ce condiții Comisia trebuie să aleagă între una sau alta dintre posibilități. În plus, întrucât articolul 81 alineatul (3) constituie, în beneficiul întreprinderilor, o exceptare de la interdicția generală prevăzută la

articolul 81 alineatul (1) CE, Comisia trebuie să beneficieze, prin urmare, în privința normelor de aplicare pe care le prevede în raport cu o exceptare, de o largă marjă de apreciere, în același timp fiind ținută să respecte limitele pe care articolul 81 CE le aduce competenței sale.

Comisiei, chiar dacă aceasta din urmă este în contradicție cu decizia unei instanțe naționale care se pronunță în primă instanță.

(a se vedea punctul 197)

Preferința Comisiei pentru impunerea, în anumite cazuri, a unor condiții, mai degrabă, decât a unor obligații, nu este suficientă, în sine, pentru a pune sub semnul întrebării posibilitatea oferită de Regulamentul nr. 17 de a însoți o decizie de exceptare mai degrabă de obligații decât de condiții.

(a se vedea punctele 153 și 154)

4. Atunci când instanțele naționale se pronunță cu privire la acorduri sau la practici care fac deja obiectul unei decizii a Comisiei, care acționează în cadrul competențelor ce i-au fost conferite pentru a asigura respectarea normelor comunitare de concurență, acestea nu pot să ia decizii contrare deciziei

5. Și în cazul în care se presupune că unei întreprinderi care administrează un sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor de vânzare i s-ar fi încredințat un serviciu de interes economic general în sensul articolului 86 alineatul (2) CE, faptul că Comisia i-a impus acesteia obligația de a nu împiedica întreprinderile de colectare să încheie cu concurenții acestei întreprinderi contracte prin care aceștia să fie autorizați să își utilizeze recipientele și alte instalații de colectare și de triere a ambalajelor și de a onora aceste contracte nu permite, în niciun fel, să se stabilească faptul că este periclitată realizarea, în condiții acceptabile din punct de vedere economic, a serviciului de preluare și de recuperare încredințat sistemului.

(a se vedea punctele 207 și 208)